

טוב העלון השבועי להסות בה'

מריר - אבל שוקולד!

על כך כותב הרמ"ק הקדוש, רבי משה קורדובירו זצ"ל, רבו של האר"י ז"ל בספרו 'אלימה' על הפסוק (תהלים לג, יג) "משמיים הביט ה', ראה את כל בני האדם, ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ": "תחילת הכל הוא עניין השגחת האדם, שכל מה שיגיעהו: צער או נחת, אם יהיה בעצמו או בממונו או בשאר קניינו - הכל הוא בהשגחה שלימה וכוונה מכוונת מלמעלה, וכל הקורה עם האדם, בין בממונו בין בשאר קניינו".

כותב הצדיק: קניית מיקסר ואחר כמה שימושים הוא נהרס והלך לפח, אך החברה לא רוצה להחליף לך - המרירות שאת רואה, זה חסד ורחמים של ה'. זה בא במקום צער גדול וקשה אחר. עדיף לאבד מיקסר שמערבל את המזון, מאשר לשכב בבית חולים ארבעה ימים עקב סיבוכים בקיבה שלא מעכלת את המזון ח"ו.

חבר שלך אמר עליך מילה בעבודה ולכן לא קידמו אותך - זה אני ה' שהבאתי לך את המרירות, כי יש עליך קיטרוג גדול, ובמקום שתפסיד סכום כסף גדול ע"י תאונה עם הרכב - עצרו לך את הקידום וביטלו זאת

- המשך בעמוד 3 -

עם ישראל זוכה לאחד הגילויים הגדולים בהיסטוריה - קריעת ים סוף, בו הוא רואה עין בעין את יד ה' והשגחתו על עמו. עם ישראל עובר בתוך הים, בעוד המצרים מתים ונעלמים מול עיניהם.

והנה, מיד לאחר מכן, מגיעים ישראל ל'מרתה' - כל המים שבאותו מקום מרים ונוראיים. המעיינות והנהרות שם גרמו להם להרגיש טעם מר ונורא. בני ישראל מתלוננים למשה, ומשה צועק לה', המורה לו לזרוק עץ לתוך המים המרים. והנה, ברגע קט הפכו כל המים למתוקים וטעימים. כזיכרון לנס, קורא משה רבנו לאותו מקום: "על כן קרא שמה מרה".

שואל האדמו"ר מקאז'מיר זצ"ל: הרי הנס היה שהמים נעשו מתוקים, אם כן, מדוע לא נקרא המקום לדורות בשם 'מתוקים' או 'מתיקות', על שם הנס שנעשו המים מתוקים וטעימים? ומדוע נשאר השם לזכר המרירות?

עונה הצדיק ואומר: 'אחר כל הניסים הרבים שראו ישראל, כאשר הם נתקלו במים המרים שאינם ראויים לשתייה, זעקו הם לה' והאמינו כי כנראה תגיע הישועה ע"י ניסים שונים ומשונים. אולי ירד גשם שיציל אותם, אולי יגיעו שליחים עם מים בטעמים. אך לזאת הם לא ציפו - שהמים המרים יהפכו בעצמם ברגע למתוקים! ומיד החיו עצמם מאותו מים. וזאת בכדי להורות לכל יהודי את דרך האמונה התמימה בה', כי אף בזמן שנמצא היהודי במרירות, בסבל ובקושי - ידע כי ה' יגלה את עיניו כי המרירות והצער, הם בעצמם המתיקות והישועה. הצער הזה פודה אותך מסבל גדול אחר, והוא בעצמו חסד אדיר ונורא, והוא כדברי חז"ל: 'כל מה שעושה ה' - הכל לטובה'. לכן קרא למקום 'מרה' ולא 'מתוקה', לפי שהמרירות עצמה היא בהשגחה ובחסד עליון לטובתך!.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורליה, הרב שמעון בן בחריה. ישראל בן מרים וגרשון. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורליה. גבריאל בן סמינה. יוסף בן נג'יה. פרחת בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. אסתר בת מויל. יעקב בן שמחה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. ליון בן מויל. אבלין עדינה בת פרחת. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף.

לרפואה, פרינסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה דוד בת נחמה. דניאל בן ציפורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה מרים בת דינה וחיים. רות בת מרים הי"ו. ינון בן רחל.

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מויל. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. דוד בת נחמה.

סגולות וישועות

מהספר "הנהגות אהבת ישראל"

הלכות והליכות

מתוך "הליכות מאיר" - 052-710-8271

שאלה: מתי עדיף להביא את פירות ט"ו בשבט לשולחן? ומה הסדר של הברכות בזמן אכילת פירות ומאכלים שונים?

תשובה: אין נכון להביא פירות ט"ו בשבט סמוך לסעודת פת, מפני שיש מחלוקת הפוסקים אם צריך לברך 'ברכה אחרונה' לפני הסעודה, לפי שאין ברכת המזון פוטרת ברכת הפירות שלפני הסעודה. ויש חולקים שברכת המזון פוטרתם.

לכן, נכון להביאם בסיום הסעודה קודם ברכת המזון, שאז לכל הדעות ברכת המזון פוטרתם (חזו"ע ברכות ע"ה). ואם הביאם לפני הסעודה - דעת ה'בן איש חי' (נשא ד') ו'כף החיים' (קע"ז) שיברך ברכה אחרונה לפני הסעודה. אלא, שדעת ה'חזון עובדיה' (שם) שלא יברך ברכה אחרונה, מפני שיש אומרים שברכת המזון פוטרתם, וספק ברכות להקל.

סדר הקדימה במאכלים שברכותיהם שוות, כגון שני מיני עץ או אדמה ורוצה לאכול משניהם, מברך בסדר הבא:

(1) **מין שבעת המינים** קודם לדבר שלם או מאכל חביב (זית חצוי ושקד שלם - זית קודם). (2) **שלם קודם לחצוי וחביב** (קשיו חצוי אך חביב עליו, ושקד שלם לא חביב - שקד קודם. חצי פיתה חביבה מול לחמניה שלימה לא חביבה - לחמניה קודמת). (3) **חביב קודם לנקי, יפה וגדול** - (חצי תפוח שאוהב קודם וחביב הכוונה לדבר שחביב עליו בד"כ (ש"ע ריא). (4) **נקי או יפה קודם לגדול** (תפוח קטן אך יפה, קודם למלון לא נאה אך גדול).

הנהגות 'אמונה תמימה' / הרב חיים רבי
(1) השאלה 'למה ה' עשה כך?' היא שאלה שאינה במקומה, ואף חוצפה גדולה, שהרי אפילו על רופא לא שואלים שאלות ולא מנסים להבין, וכל שכן שעל ה' יתברך שהוא בעל הבית וזכותו לעשות כרצונו!.

(2) אצל הקב"ה העונש אינו נקמה אלא לכוון את האדם לדרך הישר. וכאשר מקבלים את העונש באהבה ומבינים שזה להעלות אותי למסלול - זה עיקר תיקון העולם. ומכאן, שכאשר ישנם זכובים או יתושים המטרידים ללא הרף, אל לנו לחשוב שמחמת פירות שהרקיבו באו עלינו כל אלו, אלא יש לדעת לאור האמור שאך ורק עוונותינו היטו אלה וגרמו לכל המזיקים הללו לבוא עלינו, ועל ידי תשובה וידידי תבוא הישועה שיסתלקו אלו ויפסיקו להטריד את מנוחתינו.

(3) מותר לבעל אמונה לבכות כשכואב לו, ואפילו בשבת קודש אם נרגע בכך. אולם, אסור להישבר או להתייאש חס ושלום, אלא תמיד להיות שמחים ולדעת שאנחנו בידי ה' יתברך בלבד.

הרב איתמר גימאני
מרצה ויועץ
053-3100904

ידידי ורעי, מה השתנה אצל אותם זוגות שאין להם תלונות או דרישות? השתנה אצלם דבר אחד, הם למדו להעריך את המציאות שנראית לנו כל כך פשוטה ומובנת מאליה, עצם זה שיש לי בעל, ושיש לי אישה, זה לא מובן מאליו, וגם כשיש לי בעל, זה שהוא לידי בריא ושלם, זה עולם מלא.

קוראים אהובים, אני כותב לכם כעת במלוא הרצינות הרגישות והכאב: האם בשביל לחיות בבית באושר ושמחה אנו חייבים לעבור אירועים טראגיים ומטלטלים? האם בשביל שנפסיק את אותם מריבות קטנוניות חוזרות ונשנות, צריך שתהיה איזו שהיא רעידת אדמה שתזעזע את הבית שלנו ואז נתאפס על עצמינו?

כמה כואב לשמוע מבעל שאשתו נכנסה לדיכאון אחרי לידה, שרק אז הוא מעריך את העשייה של אשתו... כמה עצוב לשמוע מאישה כי רק אחרי אשפוז ארוך של בעלה, היא הבינה את המשמעות של בעל בבית...

לכן, קוראים נכבדים, בואו נעריך את הטוב שה' נתן לנו, בעל ואישה בריאים ושלמים, שנמצאים יחד איתנו בבית, ונבין שזה אל מובן מאלי. ואחרי שנעריך, נפרגן וניתן חשיבות ויחס טוב לשני. בהצלחה!

מסר החטופים

בימים אלו, מתרגשים כל בית ישראל לחזות בשובם של הבנים והבנות של הקב"ה מהשבוי בעזה, ואין עין אשר נותרה יבשה מלראות את שמחת המשפחות המקבלות בחזרה לידיהן את היקר להן מכל.

אך אני רוצה לשאול אתכם שאלה קצת צורמת ומביכה, אבל היא שאלה אמיתית: **האם נראה לכם שלאותו חטוף או חטופה ששבים כעת הביתה יהיה בעיות בשלום בית? האם בעלה יכעס עליה למה היא לא הכינה לו ארוחת בוקר מחר? האם אשתו של החטוף תתלונן מדוע הוא לא מספיק מקשיב לה?**

אני בטוח שלכולנו התשובה היא די פשוטה: **ברור שלא! ומדוע?** כי בעלה של החטופה חושב במוחו: "עצם זה שהיא כאן לידי בבית ולא בשבי חמאס אני מאושר, אני לא צריך שהיא תעשה כלום, עצם קיומה, ושהיא בריאה וחיה פה איתנו - גורם לי להיות המאושר בעולם!".

בדיוק אותו דבר תאמר אשתו של החטוף: "אין לי שום תלונות עליו! אני רק מודה לאלוקים כל רגע שיש לי בעל, שהוא חי ואיתנו, אני לא צריכה כלום, רק לראות אותו כאן לידי חי נושם ומחייך זה הכל בשבילי".

השגחה בתוך התופת

מניח את הכובע על ראשו, אך בצורה הפוכה, כשהמצחיה הינה לכיוון העורף.

באותו שבריר שניה שהבחור היהודי מניח את המצחיה לכיוון העורף, מנסה מחבל נתעב לפגוע בו עם כלי משחית באיזור העורף, אלא שהוא נבלם ע"י המצחיה שחצצה והגינה על אותו איזור, וגרמה ליהודי להיפצע פציעה קלה ולא הרגה אותו באותו רגע.

כמה חסדים עושה ה'! כמה השגחה פרטית ה' משגיח ושומר על כל יהודי, שאם נגזר על האדם שיחיה ולא יינזק - אזי הקב"ה מכניס לו בראש להניח באותו רגע את הכובע של חברו, וממש באותו שבריר שניה - פוגע הכלי המסוכן במצחיה של הכובע ומונע מהאדם אסון כבד ונורא! "כי הוא אמר ויהי - הוא ציוה ויעמוד".

אומר הרמב"ן בפרשת בא: "שאין לאדם חלק בתורת משה רבינו, עד שנאמין בכל דברינו ומקרנו שכולם נסים. אין בהם טבע ומנהגו של עולם". אתה יודע מתי יהיה חלק בתורת משה? מתי תהיה באמת חלק מהעם הזה? רק כשתבין שכל מה שקורה לך זה נס עצום. הכל זה חסדים של ה' להציל אותך מצרות קשות ונוראיות אחרות.

מספר הרב עמרמי שליט"א: "התקשרה אליי אשה בעלת אמונה גדולה וסיפרה לי כי היא הלכה לעשות טיפול פנים מיוחד, ובמקום לשפר את המראה שלה, הם שרפו לה איזורים שלמים בפנים ע"י המיכשור שלהם. ניגש אליה עורך דין מפורסם ואמר לה שהוא יכל להוציא לה בתביעה מיליוני שקלים.

האשה הגדולה הזו אמרה לו כי אם ה' עשה לה זאת, זה נס וחסד במקום שיארע לה אסון נורא של שריפת משפחה, ה' שרף איזורים בפניה ככפרה. "שכל מקרינו ניסים"!!!

לעזתים הרשעים בראש להניח את אמילי יחד עם דורון - פצועה ביחד עם חובשת, ובזכות כך ניצלו חייה.

נתאר לעצמנו אם היא היתה משובצת עם כל חטוף או חטופה אחרת שלא היו מומחים לטפל בדבר - מי יודע אם היא היתה נותרת בין החיים? וכמה סבל היתה חשה?.

ללמדנו, כי גם ברגעים הקשים, ובתוך הקושי והצער - הקב"ה אוהב את היהודי ועושה עימו טוב וחסד, ומרחם עליו.

אמר רבי שלמה מבאבוב זצ"ל, בספרו 'עטרת שלמה' על הפסוק (ישעיה נ): "שמרו משפט ועשו צדקה", כי 'שמרו' הוא מלשון 'המתנה', כמו 'ואביו שמר את הדבר' (בראשית לו יא). בא הכתוב לומר: 'המתינו בסבלנות בעת שנראה הכל כ'משפט' ושולטת מידת הדין. ואז תראו כי אין זה אלא עשיית 'צדקה וחסד', כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות, שהכל היה צדקה וחסד".

השגחת ה' מופלאה התגלתה לפני כשבועיים, ביום שלישי, ברחוב 'בן יהודה' בתל אביב: "קבוצה של צעירים התיישבו להם בשעת ערב, לאכול בחנות פיצה מקומית. לפתע, מתארת מצלמת האבטחה במקום, כי אחד הצעירים פונה לחברו ומבקש ממנו שיתן לו את הכובע מצחיה שלו. חברו מעניק לו את כובע המצחיה, ואז אותו יהודי

זה לא החבר שעצר לך את הקידום, אלא זה המתיקות של ה' שמרחם עליך. הגעת לבית והשכן פירגן לך ואמר מילה טובה על הילדים שלך? - אל תחשוב שזה בא בגללו! הוא רק שליח, אבל ה' רוצה לשמח אותך ומוסר לך כמה מילים משמחות, אך אם השכן לא היה אומר לך זאת - שליח אחר היה משמח אותך בכך!.

כדברי הרמ"ק הקדוש: "תחילת הכל! הוא עניין השגחת האדם, שכל מה שיגיעהו... הכל הוא בהשגחה שלימה וכוונה מכוונת מלמעלה". כל מה שעובר עליך - זה אני עשיתי!.

דבר מדהים ויוצא דופן אירע עם שיחרורן של שלושת הנשים הראשונות בעסקה הנוכחית: 'אמילי דמארי, דורון שטיינברכר ורומי גונן'. ביום שמחת התורה התשפ"ד, עם תחילתה של מתקפת הטרור הנוראה על ישראל, נלקחו מאות אנשים ונשים בשבי לעזה. ארגון הטרור השפל לקח את מאות החטופים ופיזר אותם לקבוצות קטנות, כשהוא מחביא אותם במנהרות ובמקומות מסתור שונים.

'אמילי דמארי' נלקחה לעזה אחר שנפגעה מאש הרשעים, וכתוצאה מכך היא נפצעה קשות באצבעותיה, איבדה כמויות גדולות של דם והייתה בסכנת חיים ממש. אלא, שאז היא הוכנסה אל מנהרה עם דורון שטיינברכר, שקיבלה רק לאחרונה תעודה של חובשת בכירה וסיימה לימודי רפואה בתחום זה. דורון ניגשה לאמילי והחלה לטפל בה במסירות כפי שלמדה, ולאחר טיפול מעמיק היא הצליחה לעצור את הדימום ולהציל את חייה מכלל סכנה ומפציעה כזו מסוכנת שאף יכולה להביא זיהום לגוף, אם לא מטפלים בה בצורה נכונה.

כמה מדהים! איזו השגחה עליונה! הגם שאמילי נלקחת בשבי, בורא-עולם שומר עליה שם ומכניס

מי שיחרר את החטופה?

דבריה גרמו לקידוש ה' גדול בארץ ובעולם, בעוד אנשים הרחוקים מדרך ה' הרימו גבה ולא הבינו כיצד יכולה אמא שלא ראתה את בתה, לוותר על הפגישה בעקבות השבת.

ואז, אירע הפלא הגדול: חטופה אחרת אשר היתה צריכה להשתחרר ימים ספורים לפני - 'ארבל יהוד', לא שוחררה ע"י הארגון האכזרי כפי שהבטיחו. כתוצאה מכך, הוטלו סנקציות קשות על ארגון הטרור, והוא מיהר להודיע: "תוך ימים בודדים, ביום חמישי, נשחרר את 'ארבל יהוד' ובנוסף ישוחררו איתה עוד שתי נשים", כשאחת מהן היא לא אחרת מאשר... 'אגם ברגר'!!! הם היו מוכנים לשנות את ההסכם שנקבע, ולערוך שחרור מוקדם באמצע השבוע, ובלבד שיוסרו ההגבלות.

לא יאומן! היא מסרה נפשה והודיעה קבל עם ועדה כי היא לא תחלל את השבת, ואף ביקשה מעם ישראל לשמור על קדושתה - זכתה כי הבת שלה תשתחרר בצורה שונה ויוצאת דופן - ביום חמישי, בדרך נס.

"ברוך המשלם שכר טוב ליראיו" - גם אלו הרחוקים מדרך ה' אשר בזו לדבריה, התפעלו לראות כיצד בורא עולם שידד מערכות הטבע והכניס לרשעים הללו להקדים את שחרורה בכמה ימים, ובלבד שלא תתחלל השבת עבורה, והאם תזכה לקבלה בשמחה ובלי קושי! אדם מראה אהבה ומסירות נפש לה' ומתגבר על רצונו האישי, והקב"ה משיב לו אהבה על אהבתו ומציל את ילדו!.

נתחזק בשמירת השבת, בלימוד הלכותיה ובכבוד ונזכה לברכת ה'!

השיב לה הרב זילברשטיין: "כולנו מלאי שמחה בשובה של הבת היקרה מהשב, אלא שחייבים לשמור על רצון ה' שביקש מאיתנו לשמור על קדושת השבת ולא לחללה ח"ו. ולכן, הצעתי אליך היא, שתשלחי לבתך מכתב עם תמונה שלך, ותסבירי לה שמיד עם צאת השבת, תגיעי לבקרה ולראות את פניה".

האמא הוסיפה ואמרה: "אינני יודעת אם אחזיק מעמד, אחר שחיקתי לה כל כך הרבה זמן". השיב לה הרב ואמר: "תתבונני כמה ה' טוב ומטיב לכל, ואיזה נס וחסד עשה הוא עם בתך, שלמרות היותה אצל הרשעים הארורים הללו כמעט 500 יום מתחת לאדמה בתנאים קשים, בכל זאת הותיר אותה הקב"ה בחיים והחזיר אותה אל הבית חזרה. אם את רוצה להשיב לבורא עולם על הנס הזה - עליך לכבד את ה' ולשמור על השבת הקדושה". האמא התרגשה והבטיחה לשמור על קדושת השבת, ולא להיפגש עם בתה עד מוצ"ש.

היא אף פנתה לעם ישראל ולתקשורת בבקשה לא לחלל שבת בעקבות השיחרור ולא לתעד את יציאתה, דבר הכרוך בחילול שבת.

אמרו בבקשה: אם היו מציעים לכם להיות שותפים מלאים בחברת 'עלית' - חצי חצי בריווחים, ובתנאי שתאכלו פעם בשבוע ממתק של 'עלית', האם הייתם מסרבים? וודאי שלא! אומרים חז"ל (שבת קט, ב) מובא: "אמר רב המנונא: 'כל המתפלל בערב שבת ואומר 'ויכולו', מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית". אתם מבינים איזו עוצמה? אמרת 'ויכולו' בליל שבת, כלומר, מסרת עדות שה' ברא את העולם בששה ימים, וביום השביעי שבת - נהיית שותף חצי חצי עם בורא עולם!.

הוסיפו חז"ל: "כל האומר 'ויכולו' בתפילת ערב שבת, שני המלאכים המלווים את האדם מניחים ידיהם על ראשו ואומרים לו: 'וסר עונך וחסאתך תכופר'". חז"ל הקדושים מבטיחים - כי המכבד את השבת ומעיד שה' ברא אותה, אין לו עוונות! כל מה שחטא - נמחק בכוחה של השבת! מדהים!

קידוש ה' גדול נעשה ברחבי הארץ. אחת החטופות - 'אגם ברגר' אשר הוחזקה בידי ארגון הטרור, היתה צריכה להשתחרר במהלך השלב הראשון של העסקה, בעיצומו של יום השבת. אמא של אגם, אשה שומרת תורה ומצוות המאמינה בה', ניגשה אל הגאון הרב יצחק זילברשטיין שליט"א ושאלה אותו: "הנני נרגשת ומתגעגעת לראות את בתי היקרה, אחר כשנה וחצי שגורלה לא היה ברור, עקב היותה בשבי. והנה כעת היא עתידה להשתחרר ביום השבת ב"ה, וברצוני לדעת האם מותר לי לנסוע בעיצומה של השבת על מנת לקבל את פניה?".

החידה השבועית!?

איך יתכן שהמפסיק מדברי תורה, זוכה משום כך לאריכות ימים?
הזנוג נשא סלע שטוח (על סלע)
סלע, לטאט - שחוללסח סלעל שטוח
לסלע סלעלסח שטוחלסח סלעלסח

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: א.ב.ו., מ.ב.ב. ר.ב.מ. ח.ב.מ. ומשפחתו. שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. לידה קלה: עדי בת חנה. זיווג הנון: ו.מ.ט.ב.ט, אודליה וניר בני ציפורה.

העלון מוקדש להצלחת החפץ בעילום שם

השכרת תחפושות!!

השכרת תחפושות לנשים גברים וילדים.
בבית משפחת זאיד. רחוב מעפילי אגוז 91 מאחורי הבנין.
בימי ב' וימי ד' בזמן ש"ש משעה 20.00-22.00
טל: 0533139866

שיעור לנשים!

בכל יום שני מפי הרבנית סיגלית אלכזר תחי' בביה"כ "בן פורת".
רחוב נגבה 7 ת"א בנושא שלום בית. חינוך ילדים
ועבודת המידות. טל: 054-84-86-790